

روزنامه‌نگاران مقتول:

سلطان‌العلمای خراسانی

سید محمد صدری طباطبائی

اجدادش نیز از علمای درجه اول تربت بوده‌اند خیلی علاقه مند و مصربوده است که فرزند نیز همان رشته را با جدیت دنبال نماید. ولی پسر که طبعی سرکش و انکار دیگری در مغز داشته زیر بار پند و اندرز پدر و سایر بزرگان فامیل نرفته و احیاناً اوقات را به معاطله و مساهله برگزار می‌نموده؛ و ادامه تحصیل را مركول به مسافرت تهران می‌کرده است. از این رو همسواره بین آنها اختلاف سلیقه و نظر موجود بوده و بالآخره پدر، دختر برادر خود را برایش عقد نموده و امور املاک و علاقه‌جاتش را به او تفویض می‌نماید تا شاید در اخلاق و روحیاتش تغییری حاصل و از سفر تهران منصرف شود. ولی هیچ یک از این اقدامات مفید قرار نمی‌گیرد و سرانجام در تعقب مشاجره کوچکی که خود (بد) بهانه‌جویی ایجاد نموده با مختصر وجهی شبانه به عنوان فهر به تهران حرکت می‌کند.

انتشار روزنامه

او پس از تحمل زحمات و مشکلات فراوان و چهل روز صرف وقت به مقصد می‌رسد و در مدرسه صدر (جلوکاخ مسجد شاه) به عنوان طلبی، حجره محققی می‌گیرد. نظر به اینکه هوش و فریحه نویسنده داشته و اوضاع زمان هم کاملاً مقتضی بوده در جراید وقت شروع به نوشتن می‌کند تا متدرجاً به وضع تهران آشنا و به محافل و مجالس آزادیخواهان راه می‌یابد و به واسطه استعداد ذاتی و شجاعت سیاسی و اخلاقی بین افراد ممتاز می‌شود و در جمع جوانان آزادیخواه نفوذ پیدا می‌کند. بعد به مساعدت و همراهی همین گروه امتیاز روزنامه روح القدس را گرفته و با انتشار مقالات تند و آثین به زودی در بین عامه معروف و مشهور می‌شود تاحدی که مستبدین و مرتजعین برای او و روزنامه‌اش حساب مخصوصی باز می‌کنند و جهت جذب و جلب او دست به اقدامات مختلفه می‌زنند و چون از طریق تهدید و فشار مأیوس می‌شوند وارد مرحله تلمیع و تحبیب می‌شوند تا شاید او را فریفته و با مستبدین پار و موافق سازند. بالآخره به این اندازه قانع می‌شوند که با اخذ وجه معتبرانه بی‌طرف بمانند.

بازم آن مرد مبارز و معتقد به مبانی مشروطیت تحت تأثیر وسوسه‌ها و دسایس آنها قرار نگرفته و حاضر نمی‌شود هدف مقدس خود را به این قبیل پلیدیها آلوهه سازد و بلکه روز به روز بر تهویر و رشادت خود افزوده و حملات را تندتر و شدیدتر می‌نماید.

از چگونگی زندگی سلطان‌العلمای خراسانی مدیر روزنامه روح القدس که یکی از آزادیخواهان بنام ایران است اطلاع چندانی در دست نیست، تا جایی که اطلاع داریم وی در جنبش مشروطه سهم بزرگی داشت و در نشریه خود مقالات تندی علیه دستگاه حکومت محمد علی‌شاهی می‌نوشت و در صحنه سیاست فعالیتهاز زیادی می‌نمود.

این شخص از محل روزنامه خود در خیابان چراغ برق بر سر فرماقان محمد علی‌شاه نارنجک پرتاب کرد و در نتیجه او و ضیاء‌السلطان را به جرم سوء قصد به جان شاه دستگیر کردند و به باغ شاه بردند. مشروح جریان گرفتاری او از زبان پسرعمویش شنیدنی است.

این مقاله را فیاض خراسانی در روزنامه کبهان (شماره ۸۷۱۹ - صفحه ۳۱) از ۱۴ مرداد ماه ۱۳۵۱ هش)، نوشته و در مجله روزنامه روح القدس که به کوشش محمد گلبن انتشار یافته است نقل می‌کنیم چون این مقاله از جهات بسیاری در خور توجه است تمام آن را در زیر می‌آوریم باشد که درباره شناخت سلطان‌العلماء موثر است.

انقلاب مشروطه ایران قهرمانان گمنام و مجاهدان کم آوازه بسیاری داشت که ارزش و اعتبار و تأثیر جانشانی آنها گاه تاحد شناخته‌ترین چهره‌های انقلاب مشروطه اوج می‌گیرد. روح القدس، مجاهد و روزنامه نگار انقلابی عصر مشروطه یکی از این قهرمانان است که متأسفانه چهره‌اش را هاله‌ای از ابهام و تاریکی فراگرفته و در بیرونیش آگاهیهای غلط و اشتباه بسیار است. حتی مؤلف کتاب تاریخ مشروطیت از این اشتباهات مقصون نمانده است و این لغزشهاست که این دین را برگردان من که حقایق زندگی او را می‌دانم می‌نهد تا سیمای این مبارز و جانشان آزاده را آن طور که بوده، آن طور که سرافراز زیست و سرافراز مرد بنویسم چرا که تاریخ نیز از این تحقیق و شناسایی بی‌نیاز نیست.

مرحوم شیخ احمد روح القدس پسر مرحوم آیت‌الله حاج شیخ محمد حسین است و در تربت حیدریه متولد شده و تا سن بیست و نه سالگی ادبیات فارسی و عربی را نزد پدر و دیگر فضلای زمان (محدوده خود) تحصیل نموده است و چون پدرش چندین سال در محضر مرحوم آخوند ملامحمد کاظم و سایر پیشوایان وقت به درجه اجتهد رسیده و به علاوه

استقبال از خطیر

پدر و سایر بزرگان فامیل از طریق مکاتبات خصوصی و قرائت مندرجات روزنامه به عاقبت خطیرناک این مبارزات پی برده و درک می نمایند که با ادامه این روش خطیر همواره در کمین اوست، لذا در خلال مدت ششماه دو نفر از کسان نزدیک خود را به تهران اعزام داشته و نیز به دوستان و اقوام مقیم مرکز توسل می جویند تا شاید موفق به برگشت او شوند، ولی بدینخانه تمام این کوششها بی نتیجه و نقشه‌ها نقش برآب می شود و خلاصه نگرانی و پریشانی پدر و سایر علاقه‌مندان به حد اعلاء می‌رسد.

از آنجایی که انسان در مقابل حفظ جان عزیزش به هر دری می‌زند و به مشکلترین اقدامات تن می‌دهد پس از مشاوره و تبادل افکار تصمیم می‌گیرند عمومی کوچک شیخ احمد را که به واسطه تناسب سن و توافق اخلاقی با او جنبه رفاقت داشته به مرکز اعزام دارند تا به هر ترتیب صلاح و مقتضی باشد جوان غیور را به میان فاسیل برگرداند. موقعی ایشان به تهران وارد می‌شود که چهار روز بعد ماجرا حمله مستبدین و توب بستن مجلس صورت می‌گیرد و چون مرحوم شیخ عبدالجواد عموم و پدر زن نگارنده نیز بوده جریان دستگیری خود و روح القدس پسرعمومیه را به دفعات مشروحاً برایم نقل نموده، جهت استحضار خاطر خوانندگان محترم گفته‌های آن مرحوم را می‌نویسم:

شهادت و آزادی

دژخیمان می‌گفتند چون پسر برادرت چندی پیش به کالسکه محمد علی میرزا نارنجک اندخته باید همدستان او را معرفی نمایی، دوم می خواستند که دخالت خود را در مدافعته و تبراندازی به فرقه‌ها در روز دستگیری تشريع کنم، البته نسبت به موضوع اول نه من اطلاعی داشتم و نه روح القدس مرتكب این عمل شده بود و راجع به موضوع دوم چون یقین داشتم در صورت اقرار کشته خواهم شد شکنجه و زجر را تحمل و از اقرار خودداری نمودم.

اینکه در برخی از تواریخ مرحوم روح القدس را شیخ علی و عمویش را شیخ ابراهیم خوانده‌اند صحیح نیست و آنچه مطابق با واقع و صحیح می‌باشد است که در بالایه عرض رسمل.

نوشته بالا از تقریرات شیخ عبدالجواد تربتی عمومی کوچک سلطان
العلماست که بنا به نوشته‌اش او نیز همراه سلطان العلماء در مقابل قوای
دولتی و مستبدین ایستادگی از خود نشان داده و یکی از بیست و دو تن
زنگیری باغ شاه بوده. در تصویری که از اسرای مشروطه گرفته‌اند و اسمی
آنها در بسیاری از کتابهایی که درباره مشروطه نوشته‌اند ثبت شده همه جا
نام شیخ عبدالجواد را شیخ ابراهیم ثبت کرده‌اند و به نام برادرزاده شیخ
احمد سلطان العلماء معروفی شده است در صورتی که شیخ عبدالجواد درست
و شیخ ابراهیم نادرست است و او عمومی سلطان العلماست نه برادرزاده‌اش.
تاکید در این نوشته می‌آوریم که عکس یاد شده از شیخ عبدالجواد تربتی
عمومی کوچک روح القدس است و نه از برادرزاده‌اش این تصویر را با بیت
زین معرفتی کردند:

خواهی که دادت بر درد خد سلسته بیداد را
منت پکش گردن، سنه زنجیر استبداد را

روزنامه روح القدس

اولین شماره روزنامه روح القدس روز دوشنبه ۲۵ جمادی الشانی ۱۳۲۵
قرمزی در تهران منتشر شد و تا زمان شهادت سلطان العثماني خراسانی جمعاً
۲۸ شماره منتشر شده است که تاریخ آخرین شماره آن ۱۷ جمادی الاول
۱۳۲۶ قمری می باشد.

پس از قتل فجیع سلطان العلماء تبعید و فرار آزادیخواهان آغاز شد و
میرزا علی اکبر خان دهدخدا که سر دبیری روزنامه روح القدس را به عنده
دادشت مجبور به ترک پایتخت و اقامت در اوردون شد و به پاس دوستی و
ارادت خود به سلطان العلماء چند شماره روزنامه روح القدس (۲) را در این
شهر انتشار داد که شماره اول آن در مورخ سده شنبه ۲۴ صفرالمظفر
۱۳۲۷ میتشم شد.

• پی نویسها:

^۱ مجموعه روزنامه روم القدس، به کوشش محمد گلین، چاپ اول، نهران، شر چشمی

۳۷۶۱

۲- صدر هاشمی می نویسد: در این دوره فقط ۳ شماره روزنامه روح القدس به کمک مالی معاونت
السلطنه و مدیریت میرزا غفاری کیخ خان دهدخا با همان سک گذشته منتشر شد

روح القدس راهم هر شب شلاق می‌زدند و شکنجه می‌کردند و دژخیم
این اعمال، سلطان باقیرخان نامی بود که نهایت قساوت و بی‌رحمی را از
خود نشان می‌داد و معتقد بود که چون در موقع مدافعه از روزنامه تاریخچه
استعمال شده، قطعاً روح القدس در جریان سابق هم دخالت داشته است.
بعدها معلوم شد که تا پایان توضیحات خود کلیه تیراندازیها را منتبه
به خود نموده و با مردانگی مرا شخص بی‌آزار و غیر وارد در جریان معرفی
نموده است و عاقبت همان پاشاریها سبب استخلاصم گردید. جریان
رهایم به این ترتیب بود که یک روز مقارن غروب یکی از مستخدمین دربار
مرا از زندان بیرون آورد و به خانه‌ای واقع در محله امامزاده ییخی برد و
اظهار داشت که من یکی از دوستان پدرشما هستم و از بدوگرفتاری شما و
روح القدس در خفا متهای جد و سعی را برای استخلاصتان نموده‌ام،
منتهی چون نسبت به روح القدس نظریات خاصی در بین هست و
محمدعلی میرزا هم فوق العاده خشمگین است موقعیتی حاصل نشد و شما
هم باید گفت بر اثر یک حسن تصادف که شیوه معجزه می‌باشد رهایی
یافته‌اید. بدین توضیح که محمدعلی میرزا قولیخ شدیدی شد و مادرش نذر
کرد چند نفر از زندانیان کم تفسیر را مستخلص سازد و من به زحمت و با
مبلفی خروج توانستم نام شما را در آن صورت بگنجانم بایستی همین امثب
با اسپی که تهیه شده به خراسان حرکت نماید و جواب دادم من بدون روح
القدس روی رفتن به ولایت را ندارم و بایستی جهت رهایی او بمانم.
با شنیدن این جمله آن مرد با فتوت و صمیمی فوق العاده متاثر گردید و
آنچه از علایه ^۱ از ایشان از اینکه بمن طبع شد و گفت: «کارهای روح القدس گذشت و او